

"Niekada negali žinoti, kada gims išganinga idėja ar kas paskambins. Todėl paniręs į savotišką darbo būseną esi visada"- patirtimi dalijosi

Vaidas Šalaševičius. Gintaro Gimžauskos nuotr.

Vaidas Šalaševičius dar mokydamasis mokykloje žavėjosi verslo pasauliu. Tuo metu į Lietuvą iš Vakarų tik veržėsi pirmosios rinkos ekonomikos tendencijos, o žodis „menedžmentas“ buvo it burtažodis. Jo pakerėtas Vaidas įniko į mokslus, įvairią užklasinę veiklą ir pradėjo siekti tokio gyvenimo, kokį įsivaizdavo.

„Iš pradžių buvau naivus. Maniau, kad reikia sugalvoti fantastišką idėją. Pavyzdžiui, labai novatorišką produktą arba paslaugą. Pradėti verslą su tokia nuostata man nesisekė, nes nebuvo tos išganingos idėjos. Vėliau supratau, kad reikia ne idėjos, o veiksmo. Žinoma, jei turi neeilinę idėją, puiku, tačiau jei jos nėra, reikia kurti verslą tokios srities, kurią gerai išmanai ir kuri patinka“, – pasakojo teisinių paslaugų bendrovės „Justicija“ įkūrėjas ir savininkas V. Šalaševičius.

Marijampolėje gyvendamas Vaidas ir baigė vidurinę mokyklą, susidomėjo verslu.

Pažvelgęs į 35-erių vyrą nepasakytum, kad jis pirmuosius gyvenimo metus praleido pas senelius nedideliame Šeštokų miestelyje. Jam pavyko prisitaikyti prie vis didėjančio gyvenimo tempo, o žinių siekis nuvedė į sostinę, kur

studijavo keliuose universitetuose. 2000 metais Lietuvos teisės universitete Vaidas baigė teisės bakalauro studijas, o nuo 2001 iki 2004-ųjų studijavo Vilniaus universiteto Teisės fakultete. Galiausiai 2007 m. verslininkas Mykolo Romerio universitete įgijo teisės ir valdymo magistro laipsnį.

„Nors iš pradžių domėjausi ekonomika, viskas taip susiklostė, kad pasukau teisininko keliu. Matyt, taip turėjo būti, nes ši sritis man tikrai įdomiausia. Gyvenime išbandžiau daug skirtingų veiklų: buvau ir tardytojas, ir statybų verslą valdžiau, bet galiausiai pasirinkau teisę ir verslo konsultavimą“, – pasakojo verslininkas.

Paklaustas, kiek iš viso turėjo įmonių, Vaidas suskaičiavo 5 bendroves ir viešąją įstaigą. Tiesa, ne visos įmonės priklausė jam. Dalies bendrovių savininkė buvo žmona Jūratė.

Šiuo metu Vaidui priklauso tik viena bendrovė – „[Justicija](#)“. Kitos įmonės bankrutavo, buvo parduotos arba likviduotos. Nepaisydamas ištikusių nesėkmių, verslininkas nesikremta. Anot jo, bankrotas verslo pasaulyje yra viena galimų perspektyvų, todėl tai nebuvo netikėta.

„Nereikia manyti, kad įmonė gyvuos amžinai. Net ekonomikos teorija sako, kad tikėtinas ilgiausias bendrovės gyvavimo laikotarpis – šimtas metų. Žinoma, pasitaiko išimčių, tačiau jų visame pasaulyje yra vos kelios. Be to, vykdant bankroto procedūrą teko išgirsti posakį, kuris man labai patiko: „Jeį bankrutavai kartą, esi geras verslininkas. Jeį bankrutavai dukart, esi puikus verslininkas.“ Aš labiau sutinku su pirma šios minties dalimi, tačiau, manau, ją turėtų įsiminti visi verslininkai“, – tvirtino pašnekovas.

Anot jo, dabartinė teisinių paslaugų bendrovė gimė iš privačių konsultacijų. Būdamas 27-erių Vaidas nutarė imtis individualiosios veiklos pagal pažymą. Darbo netrūko ir greitai teko samdyti pagalbininkus, kurie padėtų susidoroti patenkinti įvairius klientų poreikius. Augimas buvo greitas ir stabilus, todėl maždaug po metų buvo nuspręsta kurti bendrovę.

„Pirmuosius klientus dirbdamas individualiai susiradau pats. Juos pritraukti padėjo ir tai, kad dirbau Marijampolės kolegijoje, kur dėščiau maždaug 300 studentų. Dalis jų ėmėsi verslo ir, žinoma, atėjo pas mane pasikonsultuoti. Taip iš lūpų į lūpas sklido žinia apie mano teikiamas paslaugas“, – prisiminė Vaidas.

Tai, kad Vaidas tikrai mėgsta teisę ir verslą, rodo jo veiksmai. Užuoť vadovavęs bendrovei, jis šį darbą patikėjo kitam žmogui – įmonės direktoriui, o pats užsiima kūryba.

„Vadovauti įmonei ir būti verslininku – du skirtingi dalykai. Vadovas rūpinasi techniniais procesais ir užtikrina bendrovės veiklos stabilumą. O verslininkas daugiau kuria, mąsto ir modeliuoja, stebi tendencijas, stengiasi nuo jų neatsilikti. Tikras verslas yra tas, kuris gali veikti ir tau nesant“, – sakė „Justicijos“ įkūrėjas.

Jo teigimu, didžiausias iššūkis, su kuriuos susiduria daugelis verslininkų, – kaip rasti tinkamą direktorių. Bet kokio žmogaus, kuris įsivaizduoja, kad tai tik skambaus pavadinimo pareigybė, niekas nenori, todėl verslininkai ir remiasi vieni kitų rekomendacijomis bei galvų medžiotojų pagalba. Vadinamiesiems galvų medžiotojams mokami didžiuliai pinigai ne dėl vardo, o dėl garantijos, kad atėjęs žmogus padarys savo darbą su kaupu. Paklaustas, ką mano apie jaunų verslininkų viziją būti nesuvaržytiems darbo valandų ir turėti laisvę, Vaidas sakė, kad jie yra teisūs tik iš dalies. Anot jo, verslininkas dirba ne aštuonias, o 24 valandas.

„Niekada negali žinoti, kada gims išganinga idėja ar kas paskambins. Todėl paniręs į savotišką darbo būseną esi visada. Tiesa, jei darbas patinka, tuomet problemų nėra. Kita vertus, jaunimas iš dalies teisus – sąlyginę laisvę turi, nes gali planuoti savo laiką. Niekas tau nepasakys, kada kokį darbą daryti arba nedaryti“, – patirtimi dalijosi bendrovės „Justicija“ įkūrėjas, savininkas ir teisininkas V. Šalaševičius.